

SÖTÉT HÁZ.

A hosszú fal tövében
Jár fel- s alá sötétben
A téboly-hadsereg,
Mint csillagok, kométák,
Vagy megvetett próféták,
Külön-külön úton.

Kint döng vidám vasárnap,
A torkok bort zabálnak,
A nép, a nép mulat!
S mint vig koldús, vagy vándor,
Únt verkliszó viháncol
Az ablakrácson át.

A rács, a rács a végzet,
A rácson-túlra néznek
A fénytelen szemek,
Hol téboly-szép mennyország
Hintázza renyhe sorsát
Vasárnap délután.

Mély hangok mormogása,
Emlékek gyatra gyásza
Mint tömjén füstje leng,
S a lopva kúszó bánat
Szívem bús szomszédjának
Szegődik lassan el.

Ó, menni, egyre menni,
Faltól falig kerengni
Vad átok úzi mind!
Sötét bűnök bokáznak
Életnek és halálnak
Beomló partjain.

S a szomszédos ligetben
Száz ócska verkli reccsen,
A nép, a nép mulat!
A céda nyújtja testét,
Csókolják, hull a festék,
És bög a saxophon.

(Budapest.)

HORVÁTH BÉLA.